

Zakonodavni okvir

Zakonodavni okvir zaduživanja i upravljanja javnim dugom propisan je Zakonom o proračunu kojim se jasno definiraju ovlasti zaduživanja, uzimanja zajmova i izdavanja vrijednosnih papira, investiranja, kao i poduzimanja drugih aktivnosti i financijskih obveza u ime i za račun države. Zakonom je propisan i osnovni cilj upravljanja javnim dugom usmjeren osiguravanju financijskih potreba države i podmirenja obveza (otplate zajmova) uz najniže troškove (u srednjem ili dugom roku) i razboriti (prudent) stupanj rizika.

Zaduživati se može za svrhe financiranja proračunskog deficita, investicijskih projekata i posebnih programa (prema odobrenju Sabora), refinanciranje državnog duga, podmirenje dospjelih obveza u svezi s državnim jamstvima, te za potporu državnoj platnoj bilanci, dok se refinanciranje može primijeniti za smanjenje postojeće visine troškova otplate državnoga duga, za produženje prosječnog vremena dospelja (promjena trajanja otplate) i za postizanje uravnoteženog rasporeda plaćanja otplate državnoga duga. Zakonom je utvrđena i gornja granica zaduživanja koja ne smije biti veća od 60 posto bruto domaćeg proizvoda.

Odluku o visini državnoga duga i državnih jamstava donosi Sabor na prijedlog Vlade, dok sama Vlada (na prijedlog Ministarstva financija) donosi glavne odluke o upravljanju dugom, o vrsti zajma i vrsti instrumenta osiguranja otplate zajma. Vlada također donosi i Odluku o davanju državnih jamstava, osim državnih jamstava koje su u nadležnosti Sabora.

Odgovornost upravljanja javnim dugom je na Ministarstvu financija. Prema Zakonu o proračunu Ministarstvo financija je to koje predlaže Vladi najpogodnije oblike zaduživanja (vrstu zajma i instrumenta osiguranja otplate zajma), vodi evidenciju duga, izdanih jamstava i zajmova, dok ministar financija izdaje državne vrijednosne papire i druge odgovarajuće oblike zaduživanja, potpisuje

Ugovore o zaduživanju državnog proračuna i izdavanju jamstva, priprema godišnji i polugodišnji izvještaj o stanju državnoga duga.